

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 14 października 2013 r.

w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego przez Republikę Francuską, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), w celu ograniczenia stosowania soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 6658)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/505/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 129 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 sierpnia 2013 r. Republika Francuska poinformowała Komisję, Europejską Agencję Chemikaliów („Agencję”) i inne państwa członkowskie, zgodnie z art. 129 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (klauzula ochronna), że ma uzasadnione powody, by uważać, że konieczne jest pilne działanie w celu ochrony społeczeństwa przed narażeniem na działanie amoniaku uwalnianego z soli amonowych obecnych w materiałach z waty celulozowej stosowanych do izolacji budynków. Republika Francuska przyjęła środek przejściowy dnia 21 czerwca 2013 r. i opublikowała go w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej dnia 3 lipca 2013 r.
- (2) Rozporządzenie z dnia 21 czerwca 2013 r. w sprawie zakazu wprowadzania do obrotu, przywozu, sprzedaży, dystrybucji oraz produkcji materiałów izolacyjnych

z waty celulozowej zawierających sole amonowe jako adiuwanty („Rozporządzenie”) zakazuje wprowadzania do obrotu, przywozu, posiadania w celu sprzedaży lub dystrybucji, sprzedaży lub dystrybucji i produkcji materiałów izolacyjnych z waty celulozowej zawierających sole amonowe jako dodatki. Produkty te muszą również zostać wycofane z obrotu we Francji i wycofane od użytkowników na koszt osób odpowiedzialnych za wprowadzenie ich do obrotu.

- (3) Projekt Rozporządzenia został najpierw przedłożony Komisji na mocy dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Zgodnie z art. 9 ust. 7 tej dyrektywy Francja oświadczyła, że przyjęcie Rozporządzenia ma charakter pilny, a Komisja wyraziła opinię, że podane przez Francję powody podjęcia przyspieszonego działania są przekonujące.
- (4) W związku z prośbą Komisji Francja ponownie złożyła projekt Rozporządzenia zgodnie z art. 129 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Komisja przeanalizowała Rozporządzenie oraz przedstawione razem z nim informacje naukowe i techniczne. Komisja przeprowadziła krótkie konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami.
- (5) Ze względu na krótki termin, w jakim Komisja musi podjąć decyzję dotyczącą środków przejściowych na mocy art. 129 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jej opinia musi opierać się głównie na informacjach przedstawionych przez Francję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

- (6) Do września 2011 r. materiały izolacyjne z waty celulozowej we Francji zawierały kwas borowy, który zmniejsza palność i działa jako środek biobójczy. W związku z zakazem stosowania kwasu borowego jako środka biobójczego oraz w celu utrzymania właściwości zmniejszających palność niektórych materiałów izolacyjnych (w tym waty celulozowej) francuski przemysł zastąpił związku boru solami amonowymi.
- (7) Francuski środek jest uzasadniony ze względu na incydenty zarejestrowane przez krajowe ośrodki toksykologiczne (kilka przypadków zatruc u ludzi od listopada 2011 r.) oraz skargi złożone przez zawodowe stowarzyszenie producentów izolacji z waty celulozowej (około 150 przypadków). Francuskie organy zmierzyły również stężenie amoniaku w domach, których dotyczyły otrzymane skargi, i pomiar ten wykazał, że poziomy narażenia na amoniak są wyższe niż toksykologiczne wartości odniesienia w przypadku bezpiecznego długotrwałego narażenia. Sole amonowe powinny zatem zostać zastąpione inną substancją.
- (8) Według informacji przekazanych przez Francję sole amonowe w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej powodują zagrożenie dla zdrowia ludzi, którego nie da się odpowiednio kontrolować i które należy uwzględnić. W tym szczególnym przypadku, w celu osiągnięcia sprawnej harmonizacji rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony zdrowia ludzkiego na wysokim poziomie, środek zastosowany przez Francję powinien zostać uznany za pilne działanie zgodnie z art. 129 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (9) Ponieważ środek przejściowy zastosowany przez Francję polega na ograniczeniu wprowadzania do obrotu i stosowania substancji, na podstawie art. 129 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wymaga się, aby Francja rozpoczęła unijną procedurę wprowadzania ograniczeń, przekazując Agencji dokumentację zgodną z załącznikiem XV w ciągu trzech miesięcy od daty niniejszej decyzji.
- (10) Z wszystkich wymienionych wyżej powodów należy zezwolić na zastosowanie Rozporządzenia.
- (11) W decyzji podjętej na mocy art. 129 ust. 2 w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego należy wyznaczyć okres, w jakim obowiązuje takie zezwolenie; z uwagi na termin rozpoczęcia przez Unię procedury wprowadzania ograniczeń określonej w art. 129 ust. 3 oraz w celu zapewnienia odpowiedniego długiego czasu na podjęcie decyzji w zwykłym procesie wprowadzania ograniczeń po złożeniu przez Francję dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, bez potrzeby przedłużania okresu zezwolenia, okres ten powinien wynosić 21 miesięcy.
- (12) Niniejsza decyzja nie narusza w żaden sposób decyzji Komisji na mocy art. 73 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jeżeli warunki ustanowione w art. 68 tego rozporządzenia są spełnione.
- (13) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 zezwala się na stosowanie środka tymczasowego zgłoszonego przez Republikę Francuską dnia 14 sierpnia 2013 r. przez okres 21 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

2. Zezwolenie to wygasa we wcześniejszym z dwóch poniższych terminów, jeżeli któryś z nich wystąpi przed upływem okresu wyznaczonego w ust. 1:

— w dniu, kiedy dostosowanie załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sposób zgodny z celem dozwolonego środka tymczasowego stanie się skuteczne, lub

— sześć miesięcy po sfinalizowaniu procedury wprowadzania ograniczeń, określonej w art. 69–73 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jeżeli Komisja nie przedstawiła projektu ograniczenia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 15 października 2013 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2013 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący